

15de JAARGANG, NR. 278
15 MEI 2017

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

3 JAZZ OP PAPIER

4 JAZZ OP DE PLAAT

Marzio Scholten, Broken Brass
 Ensemble, Kevin Eubanks,
 Richard Galliano, Mehmet Polat e.a.

9 JAZZ OP DE PLANKEN

Gilad Hekselman, Andy Middleton.

EN VERDER:

11 New York Calling (Roos Plaatsman)

12 Bestsellers en tips Jazzcenter

13 Gouwe Ouwe van Hessel Fluitman

JAZZFLITS 279 KOMT 5 JUNI UIT

JAZZNIEUWS

House of Jazz welkom in Weimar

De stad Weimar is in beeld als mogelijke alternatieve vestigingsplaats van het House of Jazz, nu de beoogde locatie in Berlijn, de Alten Münze, waarschijnlijk niet exclusief voor het initiatief van Till Brönner beschikbaar komt. De minister van Cultuur van Thüringen, Benjamin-Immanuel Hoff heeft Brönner de Nietzsche-Gedächtnishalle als locatie aangeboden. De hal diende tot 2000 als hoofdkwartier van de regionale omroep MDR. In Berlijn wordt in de Alten Münze in plaats van een House of Jazz een Kultur- und Kreativhaus ondergebracht. Daarin kan Brönner ook een plek krijgen, maar minder prominent dan hij voor ogen heeft. Het House of Jazz moet hét jazzcentrum van Berlijn worden.

Jazzconcert voor piano en klein orkest (1935) krijgt wereldpremière

Tijdens het Tong Tong Festival in Den Haag vindt op 4 en 5 juni de wereldpremière plaats van het 'Jazzconcert voor piano en klein orkest' van de 'Indische' componist Lud van Zele. Hij schreef het driedelige werk in 1935. Het stuk werd gevonden door muzikantropoloog en pianist Henk Mak van Dijk, die onderzoek doet naar de 'Indische' jazz. Mak van Dijk bespeelt tevens de piano tijdens de uitvoering. Het orkest van dienst is de Galloway Bigband onder leiding van T. S. Galloway, aangevuld met Sylvia Huang, eerste violiste van het Koninklijk Concertgebouw Orkest, en Philip Dingenen, eerste violist van het Nederlands Kamerorkest.

i a 77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

JAZZSTERREN VIEREN

INTERNATIONALE JAZZDAG 2017 IN HAVANA

Bassiste Esperanza Spalding in Havana. (Foto: Steve Mundinger)

Een 'all star'-concert in het Gran Teatro de La Habana Alicia Alonso was op 30 april 's avonds de kers op de taart van duizenden evenementen in 190 landen gedurende de zevende editie van de Unesco Internationale Jazzdag. Als initiator en ambassadeur van de Dag was toetsenist Herbie Hancock uiteraard aanwezig. Maar ook vocaliste Cassandra Wilson, bassist Richard Bona, pianist Youn Sun Nah, bassiste Esperanza Spalding, violiste Regina Carter en pianist Chucho Valdés traden in de Cubaanse hoofdstad Havana op. De presentatie was in handen van acteur Will Smith.

NIEUWS

Nominaties Edisons Jazz 2017:

Jazz Nationaal

Dominic J. Marshall

The Triolithic (Challenge)

Reinier Baas

vs Princess Discombobulatrix

(Eigen beheer)

Marutyri

Inner Movements (Challenge)

Jazz Internationaal

Bill Frisell

When You Wish Upon A Star (Okeh)

Snarky Puppy

Culcha Vulcha (Universal Music)

John Scofield

Country For Old Men (Universal Music)

Jazz Vocaal

Branford Marsalis Quartet

& Kurt Elling

Upward Spiral (Okeh)

David Linx & Brussels Jazz Orchestra

Brel (PIAS)

Jacob Collier

In My Room (Membram)

Het document

Peter Erskine Trio

As It Was (New Arts International)

Ray Charles

The Atlantic Years in Mono (Warner)

John Coltrane

The Atlantic Years in Mono (Warner)

De bovenstaande nominaties zijn opgesteld door een jury met Imme Schade van Westrum, Cor Bakker, Michelle Kuypers (programmamanager North Sea Jazz) en Paul Bruger (uitgever Jazzism). De winnaars worden eind mei bekendgemaakt.

Publieksprijs

Barrelhouse

Almost There (V2)

Bart Wirtz

Beneath The Surface (iDreamer)

BRUUT! Superjazz (Dox)

Michiel Borstlap Velvet (GP Music)

Mike del Ferro

Italian Opera Meets Jazz (Challenge)

Susanne Alt

Saxify (Venus Tunes)

Gallowstreet Battleplan (V2)

The Eric Ineke Jazz Xpress

Dexternity (Daybreak)

Voor de publieksprijs kan het 'publiek' via de Edison-website een stem op een van de acht genomineerde albums uitbrengen. De winnaar wordt 30 juni bekendgemaakt tijdens het Edison Jazz/World-gala in Rotterdam. De Edisons Jazz/World worden jaarlijks uitgereikt en zijn te vergelijken met de Amerikaanse Grammy Awards.

PRIJZEN

MORRIS KLIPHUIS ONTVANGT NORTH SEA JAZZ COMPOSIEOPDRACHT

Hoornist Morris Kliphuis heeft de jaarlijkse compositieopdracht van het North Sea Jazz Festival gekregen. De première van het stuk, getiteld 'Dimlicht', is 7 juli tijdens het North Sea Jazz Festival in Rotterdam.

De keuze van de jury, bestaande uit Koen Graat (journalist Jazzism), Jurriaan Berger (programmeur Jazz Inverdan) en Frank Bolder (programmeur North Sea Jazz), was unaniem: "Indrukwekkend hoe Kliphuis ondanks een grote afwisseling in bezetting en timbre een herkenbare eigen signatuur laat horen." De compositie wordt uitgevoerd door een geheel nieuw sextet, samengesteld uit muzikanten met verschillende achtergronden, van synth-pop tot aan free jazz en klassiek. Kliphuis: "Tijdens het optreden wil ik een heel palet aan kleuren voorbij laten komen drijven. Een meeslepende ervaring, dat is mijn doel."

Finalisten Conservatorium Talent Award bekend

Negen conservatoriumstudenten strijden 20 mei tijdens het festival Jazz in Duketown in 's-Hertogenbosch om de Conservatorium Talent Award. Het zijn zangeres Sanne Rambags, drummer Benjamin Torbijn, gitarist Jelle Rozenburg, zangeres Annelie Koning, saxofonist Patrieck Bonnet, gitarist Gijs Idema, zangeres Babs van Bree en de saxofonisten Jasper Rietkerk en Gerben Wasser. De jury bestaat deze zesde editie uit Charlie Crooijmans (VPRO Vrije Geluiden), Benjamin Herman (saxofonist), Frank van Berkel (programmeur), Martin Fondse (componist) en Coen de Jonge (recensent). Eerdere winnaars waren onder anderen saxofonist Maarten Hoogenhuis, pianist Sebastiaan van Bavel en zangeres Lizzy Ossevoort.

OVERIG

BEURS JAZZAHEAD! BREEKT WEER RECORDS

De stand van de Poolse jazz. (Foto: Jan Rathke/Messe Bremen)

De beurs Jazzahead!, die van 27 tot en met 30 april voor de 12de keer in Bremen plaatsvond, heeft andermaal meer bezoekers getrokken dan de vorige editie. 1,356 bedrijven hadden een stand (2016: 969) en 3.169 professionele deelnemers waren aanwezig (2016: 2.742) op de beursvloer. Zij kwamen uit zo'n zestig landen. Ook de concerten en showcases werden zeer goed bezocht en waren met name in de avond veelal uitverkocht. Dit jaar stond de Finse jazz centraal. Volgend jaar (19 tot en met 22 april) zal dat de Poolse jazz zijn.

JAZZ OP PAPIER

Dave Gelly (red.).
Jazz in 30 seconden :
de belangrijkste stijlen, albums
en artiesten uit de jazzmuziek.

Kerkdriel : Librero, 2016.

160 pag. : ill. ; 24x19 cm.

ISBN 978-90-8998-697-9 geb.

Prijs: 9,95 euro.

JAZZ VOOR LUIE LEZERS

Om de zoveel tijd komt er een boek op de markt dat een inleiding wil zijn tot jazz. De drijfveer daarachter is doorgaans verre van een ideële. Zeker als het boek er één is in een reeks en in meerdere talen tegelijk verschijnt. Een onmogelijke serietitel is 'in 30 seconden', gericht op diegenen met weinig tijd. Er zijn deeltjes over uiteenlopende zaken als Shakespeare, wijn, wetenschap, filosofie en ... jazz. Voor het lezen van één pagina tekst rekent men een halve minuut. In de marge vinden we dan nog twee extraatjes met ongeveer dezelfde inhoud: een zogenoemde riff - dit begrip ontbreekt overigens in de woordenlijst - van circa 25 woorden en een 'improvisatie' van circa 75 woorden. De aangegeven leestijden hiervan zijn respectievelijk drie seconden en drie minuten (!).

De Brit Dave Gelly, bekend van informatieve boeken over Lester Young, Stan Getz en over het naoorlogse publiek in Groot-Brittannië, is aangetrokken als redacteur. Een lastige taak, waar hij als tussenpersoon fungeerde met aan de ene kant vijf gerenommeerde auteurs, aan de andere de strikte opzet van de uitgever.

Er zijn zeven hoofdstukken, elk met dezelfde opbouw: een woordenlijst, een nadere onderverdeling en een profiel van een musicus. Elk onderdeel is geïllustreerd met een paginagrote collage van overbekende foto's. Een probleem bij dergelijke uitgaven is altijd de selectie (wat is de essentie) en je publiek (wat mag je bij de lezer bekend veronderstellen). Het een hangt met het andere samen. Zo gaat de redactie ervan uit dat het begrip toonhoogte niet gekend wordt, maar stuurt de lezer dan met een kluitje in het riet: 'De definitie van de hoogte of laagte van een toon.' De toevoeging over trillingen is bekende kost voor een ieder die een paar lessen natuurkunde heeft gehad. Wel wordt de lezer geacht geen moeite te hebben met termen als emblematisch en esoterisch.

Ook inhoudelijk laten de auteurs nogal eens een steek vallen. Na het eerste, oriënterende hoofdstuk komt de vroegste periode, over New Orleans, aan de orde, inclusief de hardnekkige misvatting dat de trek naar het noorden gekoppeld zou zijn aan de sluiting van het vermaakscentrum Storyville. En de pionier op trompet/kornet heette niet Billy maar Buddy Bolden.

Binnen het bestek van een boek als dit, waarin 'namen tot een minimum beperkt zijn', verwachten we niet een onevenredig aantal Britten. Het noemen van George Gershwin en Bob Graettinger in het onderdeel over orkestrale jazz is misplaatst. Aan het slot hebben de samenstellers het aangedurfd ons een 'Blik op het heden' te geven. Onder deeltitels als 'Het pianotrio' en 'Avant-now' is het een diffuus hoofdstuk geworden, maar het weerspiegelt de realiteit.

Ook aan de woordenlijsten hapert het een en ander. Een vierkwartsmaat wordt uitgedrukt als een breuk, maar - en dat had eraan toegevoegd mogen worden - het is geen breuk. Door 'strides' - in stride piano - te verklaren als 'voorwaartse bewegingen' wordt niet duidelijk dat het gaat om de grote afstand die de linkerhand telkens vice versa moet afleggen tussen een tel en de volgende. De begrippen melisme en scatten liggen in de omschrijving te dicht bij elkaar, doordat de essentie van een melisme ontbreekt: de melodische versiering op één lettergreep van de tekst. Van de 78 termen komen er acht tweemaal voor en vijf driemaal. De verklaring van ritmesectie lezen we zelfs op vier plaatsen. Wat is daar de opzet van? Om de luie lezer tegemoet te komen?

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

BROKEN BRASS ENSEMBLE
Astonishing Tales From Beyond
The Brass Dimension The Bakery

Bezetting:

Luc Hudepohl, Joël Botma (tp),
 Arjen Attema, Sjors Dijkstra (tb),
 Arjen Schipper (ts), Hendrik Baarda (tu),
 Pieterklaas de Groot (d), Reinaldo Gaia (perc).

Het Broken Brass Ensemble is een jonge groep uit Friesland die qua muziek het midden houdt tussen hiphop en de New Cool Collective. De groep bestaat uit een drummer, een percussionist, een tubaïst en wel vijf blazers (twee trompetten, twee trombones, saxofoon). Belangrijke kweekvijvers voor de groep waren de Sneker Bogerman Big Band en het muziekcentrum Atrium in deze waterstad. Het ensemble is in de afgelopen jaren uitgegroeid tot een professionele band die het razend druk heeft met optredens. Na een ep en de lp 'Brasshopper' is er nu de cd 'Astonishing Tales From Beyond The Brass Dimension'. Rode draad van de cd is een hilarisch verhaal dat is gesitueerd in 1931. In een afgelegen stad ten noorden van New Orleans moeten vreemde verdwijningen worden onderzocht. De stukken zijn vernoemd naar personen, gebeurtenissen en begrippen in dat verhaal. De cd bevat een onafgebroken stroom van funkende en groovende muziek. Het maakt niet uit of de blazers samenspelen of elk hun eigen partij ten beste geven: het is altijd feest. De tuba geeft de muziek met zijn zware geluid een extra toefje 'New Orleans'. De heren staan hun mannetje in het samenspel. Ze spelen strak en gedisciplineerd. Ook is er ruimte voor solo's. Die zijn mooi verweven in het geheel. Het plezier van het spelen spat van deze cd af.

Hessel Fluitman

Bekijk hier een track van de cd:
<https://www.youtube.com/watch?v=hiWJ-fR-olM>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

KEVIN EUBANKS
East West Time Line
Mack Avenue

Bezetting:

Nicholas Payton (tp), Billy Pierce (ss, ts),
 Kevin Eubanks (g), Orrin Evans (p, Rhodes),
 Dave Holland, Rene Camacho (b), Jeff 'Tain' Watts,
 Marvin 'Smitty' Smith (d), Mino Cinelu (perc).

Op 'East West Time Line' laat gitarist Kevin Eubanks zich van twee kanten horen. Met stevige jazz van de Amerikaanse oostkust - samen met onder anderen bassist Dave Holland, trompettist Nicholas Payton en drummer Jeff 'Tain' Watts - en met meer 'mellow' en latin getinte Californische jazz (met percussionist Mino Cinelu, bassist Rene Camacho en drummer Marvin 'Smitty' Smith). Met zijn New Yorkse ploeg speelt hij eigen stukken en met zijn groep uit Californië 'covers'. Zoals 'Take the Coltrane' van de Duke, Chick Corea's 'Captain senior mouse' en Marvin Gaye's 'What 's going on'. 'Cubano's chant' is het elegantst gespeelde stuk, met de sopraan van Billy Pierce in de hoofdrol. Die neemt op tenor ook het voortouw in 'My one and only love'. De cd begint met de New Yorkse stukken. Eubanks 'Timeline' heeft een stevig rockend thema. Dan zet hij een heel andere toon met 'Watercolors'. Het is introverter met de zachte kleuring door de akoestisch klinkende gitaar en de ingetogen trompet van Payton. Een toets die kenmerkend is voor aquarellen. 'Poet' is ook rustig, al is het karakter van de song ingrijpend anders. Het kenmerkt het vakmanschap van de heren musici. Als Eubanks daarin de akoestische gitaar opneemt verandert het stuk opnieuw. 'Carnival' is een sterk nummer dat niets met carnaval heeft te maken. 'Something about nothing' staat dan wel genoteerd als een stuk van Kevin Eubanks, maar het klinkt alsof het met gezag ter plekke wordt geïmproviseerd.

Hessel Fluitman

Beluister het stuk 'Timeline':
<https://www.youtube.com/watch?v=xNNaXS5BJVY>

RICHARD GALLIANO & RON CARTER
Live At The Theaterstübchen, Kassel
IN+OUT Records

Bezetting:

Ron Carter (b),
 Richard Galliano (acc).

Laat u vooral niet afschrikken door het eerste nummer 'Einbahnstrasse'. Zelden is een cd begonnen met zo'n lullig muzikje. Houterig en stram. Hebben deze beroemde muzikanten, bassist Ron Carter en accordeonist Richard Galliano, hun beste jaren gehad? Al snel wordt deze misser goed gemaakt. De tweede track op 'Live At The Theaterstübchen, Kassel' is wel een schot in de roos. In 'Tea for Toots' komt direct de kracht van beide rasmuzikanten naar boven. Galliano en Carter zijn geen onbekenden voor elkaar. Al vaker stonden ze in duosetting op het podium. Richard Gailliano is een alleskunner. Hij kan lyrisch uithalen, gooit er met gemak een stukje Bach doorheen en kan even tranentrekkend spelen als Astor Piazzolla. Ron Carter is een begenadigd bassist; inmiddels een instituut. Met zijn mooi geserreerde toon zorgt hij voor het heldere melodische diepe fundament. De stukken zijn voor het merendeel van de muzikanten zelf. Wat opvalt is de melodische kracht van de composities van Galliano. Zwierig en dansend met een heerlijke melancholische ondertoon. Stukken als 'Billie', 'Waltz for Nicky', 'Tango pour Claude'; het zijn stuk voor stuk juweeltjes. Het is vast zijn Franse inborst, die hem deze gave heeft gegeven. Je waant je in een café in Quartier Latin en niet in het Theaterstübchen in Kassel.

De stukken van Ron Carter steken er wat bleekjes bij af. Zijn bluesjes zijn wat houterig en missen de zwierigheid van Galliano. Maar troost u, het merendeel van de nummers is fantastisch en dan vergeet je toch de wat mindere stukken. Als bonus is de live-cd met Duitse gründlichkeit opgenomen. 'Live At The Theaterstübchen' klinkt op uw hifi als een klok.

Sjoerd van Aelst

Bekijk dit duo live in concert:

<https://www.youtube.com/watch?v=HpTj98ofnmo>

NEW COOL COLLECTIVE BIG BAND
featuring Thierno Koite
Dox

Bezetting:

Jelle Schouten, Joe Rivera, David Rockefeller, Randell Heye (tp), Bart Lust, Frans Cornelissen, Kees Adolfsen, André Pet (tb), Benjamin Herman, Miguel Martinez (as), Thierno Koite, Wouter Schueler (ts), Efraim Trujillo (ts, fl), Tini Thomsen (bars), Rory Ronde (g), Willem Friede (el.p), Leslie Lopez (b), Joost Kroon (d), Jos de Haas, Frank van Dok (perc).

Toen de New Cool Collective (NCC) door Senegal toerde, hadden ze in Dakar het geluk een concert van de legendarische band Orchestra Baobab te kunnen meemaken. Daar maakten ze ook kennis met de tenorist van dit orkest: Thierno Koite. Die kennismaking beviel zo goed dat ze terug in Nederland met hem en de NCC-Big Band de cd 'New Cool Collective Big Band featuring Thierno Koite' opnamen. Daarop horen we nu de Nederlandse versie van lekker luie Afrobeat en Cubaanse ritmes waar het Afrikaanse orkest het patent op heeft. Het geluid lijkt niet afkomstig van 'maar' twintig musici, zo fraai zijn de stukken gearrangeerd en opgenomen. Na de frisse opmaat van 'Myster tier' staat het gezamenlijk geschreven en uitgewerkte 'Chega'. Een kolfje naar de hand van zowel de NCC als van Thierno Koité. Het is lekker lui en met het volle geluid van de bigband. In 'Padee' produceert Rory Ronde het karakteristieke gitaargeluid van een Afrikaanse gitarist. Stevig en massaal, met regelmatig een solo erdoorheen, blaast en speelt het orkest zich naar het eind. Stukken als 'Thierno', 'Rantanplan' en 'Rumbón', bekend van de cd 'Electric Monkey Sessions', krijgen ook een tik van de Afrobeat mee en worden net even voller uitgewerkt. In 'Thierno' klinkt Hermans alt net even steviger, waardoor deze versie beter uit de verf komt. Datzelfde geldt voor 'Rantanplan'. Al had de bigbanduitvoering voor het mooie wat minder gehaast mogen zijn.

Hessel Fluitman

Bekijk een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=kXfsZxjkrHY>

MEHMET POLAT TRIO**Ask Your Heart****Home Records****Bezetting:**

Sinan Arat (ney),
 Mehmet Polat (ud, voc, comp),
 Dymphi Peeters (kora).

De Amsterdams-Turkse ud-speler Mehmet Polat is een romanticus, een dromer. Voor zijn trio schrijft hij composities die titels dragen als 'Whispering to the waves', 'Serenity' en het titelstuk van deze tweede cd: 'Ask Your Heart'. Muzikaal neemt hij heel wat invloeden mee in zijn muziek. Uiteraard komen die uit zijn vaderland Turkije ('Evening prayer' is gebaseerd op een traditioneel Turks lied), maar evengoed van de Balkan en uit Afrika. De kora is niet voor niets een van de drie instrumenten in de groep. Dat Afrikaanse harp-achtige instrument wordt bespeeld door nieuwkomer Dymphi Peeters. Ze vervangt Zoumana Diarra en brengt ook de Europese harptraditie hoorbaar mee in haar spel. In 'Serenity' zijn duidelijk de sporen van de Keltische harptraditie terug te horen. Polat zelf bespeelt een speciaal voor hem gebouwde ud, met extra bassnaren, die hem in staat stellen om soms jazzachtige baslijnen neer te zetten. In 'Neşet' speelt hij zelfs een reggae-basis. Maar Polat heeft ook de kracht om te ontroeren, zowel met zijn ud-spel als met zijn melodieën. En in Sinan Arat heeft hij daartoe een sublieme vertolker. De klank van zijn ney, een rietfluit, heeft van nature iets melancholiek, en daar maakt hij optimaal gebruik van. Maar in stukken als 'Dance it out' en 'Simorgh' laat het drietal horen ook de nodige pittige dansritmiek in huis te hebben. Het maakt 'Ask Your Heart' tot een compleet album dat de volle 72 minuten blijft boeien.

Herman te Loo

Bekijk hier een deel van het releaseconcert in het Bimhuis: <https://youtu.be/19vRrZtLFB4>

MARZIO SCHOLTEN**We Never Left Town****Eigen Beheer (marzioscholten.com)****Bezetting:**

Marzio Scholten (g).

Marzio Scholten beschouw ik als een van Nederlands meest getalenteerde gitaristen. Dat zeg ik niet omdat ik zijn werk bijzonder mooi vind, ook al vind ik dat, maar omdat hij in dat werk elke keer laat zien dat hij niet stilstaat. Bij elke nieuwe release is er die verrassende vernieuwing. Fijnzinnige alteraties in stijl, in karakter van de composities, in de samenstelling van de band en daarmee ook in het 'geluid' van de plaat. Het typeert Scholten als musicus en als componist, dit zoeken naar nieuwe elementen. En in het vinden ervan! Want ook met 'We Never Left Town' kiest Marzio Scholten voor een andere benadering, waarin hij deze keer een duidelijk meer introspectieve en geïmproviseerde taal gebruikt. Melancholisch, experimenteel, bedachtzaam en tegelijk toch ook herkenbaar. Geen vernieuwing om de vernieuwing, maar een bijna logisch vervolg in het verder exploreren van de gitaar als medium om het innerlijk uit te drukken zonder dat het voorspelbaar klinkt. 'We never left town' is meer emotioneel, expressiever en persoonlijker dan zijn vorig werk, misschien ook omdat het album een soloalbum is. Het album ademt de sfeer van 'americana', van broeierige avondschemering, maar vooral van een gitarist die verhalend is in gevoelige toonzettingen. Marzio Scholten neemt je mee in zijn universum waarin de wegen die hij uitrolt gekleurd worden met mooie soms bijna Fripperiaanse 'soundscapes'. Subtiel en beheerst, maar ook uitgesproken en prikkelend. In de opnames werkt hij met over elkaar gedrapeerde lagen met verschillende gitaargeluiden waaruit ook zijn voortreffelijke beheersing van dit instrument blijkt. 'We Never Left Town' is een schitterend toonbeeld van elegantie en welsprekendheid. Inderdaad, opnieuw bijzonder mooi!

Frank Huser

Luister hier naar een track van het album: <https://www.youtube.com/watch?v=bVqbY4khsXA>

CHARLIE WATTS & DANISH RADIO BIG BAND Charlie Watts Meets The Danish Radio Big Band Impulse!

Bezetting:

Charlie Watts (d),
Danish Radio Big Band.

Het is u ongetwijfeld bekend dat Charlie Watts de drummer van de Rolling Stones is. Dat hij zich als uitvoerend muzikant ook bezighoudt met jazz weten minder mensen. Hij heeft diverse jazzgroepen gehad. Gerard Presencer is daarin de vaste trompettist. Presencer heeft tevens een aanstelling bij de Deense Radio Big Band, een orkest dat tot de Europese top behoort. Zo werd de verbinding tussen dat orkest en de drummer van de Rolling Stones gelegd. Op 'Charlie Watts Meets The Danish Radio Big Band' is Watts wel wat meer naar voren gemixt, maar treedt hij niet echt op de voorgrond. Hij drumt net zo bescheiden en degelijk als bij de Stones. Vooral effectief dus. De tweedelige 'Elvin suite' is geschreven door Charlie Watts en Jim Keltner. Het eerste deel is in al zijn schoonheid vooral een kalm exposé van wat de bigband allemaal kan. In het tweede deel krijg het geluid van de bigband ruim baan. Dan komt Charlie Watts ook in de picture met zijn introductie, waarna Uffe Markussen op tenorsax uitgebreid de gelegenheid krijgt om zich te presenteren. Voor de cd zijn door Gerard Presencer enkele Stones-nummers gearrangeerd voor bigband. 'Paint it black', 'You can't always get what you want' en 'Faction'. Dit laatste stuk is een verwijzing naar 'Satisfaction', de grootste hit van de Stones. Het zijn potente stukken jazz, waarin Presencer naar behoren soleert.

Hessel Fluitman

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

BUGGE WESSELTOFT Somewhere In Between Jazzland

Bezetting (o.a.):

Bugge Wesseltoft (p), Dhafer Youssef (voc), Erik Truffaz (tp), Hakon Kornstad (sax), Dan Berglund (b), Gregory Hutchinson (d), Erik Holm (perc), Sanskrit Shresta (tablas), Henrik Schwarz (laptop, progr. perc).

Op 'Somewhere In Between' staan twintig stukken die de Noorse toetsenist en geluidsprogrammeur Bugge Wesseltoft de afgelopen twintig jaar schreef. Een aantal nam hij met een keur aan musici opnieuw op. Voor de rest is het werk dat hij ooit opnam, maar nog op de plank lag. De stukken variëren van reacties op een gesproken tekst - via songs van Sidsel Endresen met Wesseltoft achter de andere geluiden (zij heeft echt een boeiende stem) - tot solostukken, werk voor duó's, trio's tot en met groepjes van zes mensen sterk. Op de eerste cd van de dubbelaar strekt het aanbod zich uit van puur viool en piano (met Henning Kraggerud) tot digitaal en elektronisch verwerkte geluiden. Ondanks de elektronica is de muziek heel toegankelijk. Het zijn allemaal verschillende 'gebakjes', maar vormen toch een eenheid. Een smakelijk geheel, dat het aanhoren waard is.

De tweede cd laat een Wesseltoft zien die nauwelijks elektronica gebruikt. Een toetsenist die samenwerkt met een breed palet aan musici met prachtige resultaten. Bijvoorbeeld 'Round midnight' met de bassist Dan Berglund en de 'laptopper' Henrik Schwarz. Ook mag het puur akoestische trio met bassist Joe Saunders en drummer Gregory Hutchinson er zijn. 'Somewhere In Between' biedt een mooie doorsnee van het werk van Wesseltoft en een goede kennismaking voor wie zijn werk niet kent.

Hessel Fluitman

Beluister een nummer van de cd:

https://www.youtube.com/watch?v=REzf_LqDcV4

BEADY BELLE On My Own (Jazzland)

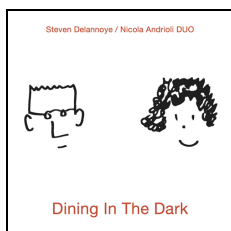
Tot een paar jaar terug was Beady Belle een trio met de Noorse zangeres Beate Lech als blikvanger en verder bassist Marius Reksje en drummer Erik Holm. Voor 'On My Own' is alleen nog de zangeres komen opdraven. Samen met Jazzland-baas Bugge Wesseltoft trok ze naar New York om daar met een keur aan Amerikaanse artiesten deze cd op te nemen. Drummer Gregory Hutchinson en bassist Reuben Rogers zijn de alom aanwezige ritmesectie. Saxofonist Joshua Redman levert een paar solo's. En Mathias Eick verzorgt in het openingsnummer het eenzame trompetgeluid. Lechs stem is wat helderheid kwijtgeraakt, maar blijft aangenaam. Ze zweemt naar een meer soulvol geluid.

Hessel Fluitman

Beluister hier het titelnummer:

<https://www.youtube.com/watch?v=jEH7x3Y3t5I>

STEVEN DELANNOYE/NICOLA ANDRIOLI Dining In The Dark (El Negocito)

'Dining In The Dark' is het plaatdebuut van het duo van de Belgische tenorsaxofonist Steven Delannoye en de Italiaans-Belgische pianist Nicola Andrioli. De jonge muzikanten kiezen ervoor om niet woest met de deur in huis te vallen, maar de luisteraar aandachtzaam te benaderen. De zes stukken (drie van Delannoye, twee van Andrioli en de standard 'Body and soul') spelen zich allemaal in langzame en medium tempo's af. Dat is tegelijk de kracht en de zwakte van het album. De sfeer blijft gelijkmatig, maar een pittig uptempo of een dwarse solo zou voor de nodige variatie kunnen zorgen. Delannoye heeft een verzorgde, vrij lichte sound, met soms wat verwijzingen naar Lovano. Hij vertrekt zijn muzikale verhalen rustig en overdacht. Andrioli is een sympathieke begeleider die in zijn solo's soms met verrassende ritmische vondsten komt.

Herman te Loo

Beluister hier fragmenten van de cd:

<http://bit.ly/2oP6jXD>

DANIEL HUMAIR Seasoning; Live At Gütersloh (Intuition)

Daniel Humair is een vooruitstrevend slagwerker en met zijn 78 jaar een 'grand seigneur' van de Franse jazz. Hij hoort dus thuis in de reeks 'European Jazz Legends' van het Duitse blad Jazzthing, waarvan zijn cd 'Seasoning' album aflevering tien is. Voor het concert in Gütersloh dat op de cd is vastgelegd, trommelde Humair enkele van zijn studenten aan het Conservatorium van Parijs op. Hoewel Humair veel van de stukken schreef en de setlist samenstelde, overheerst hij in het geheel niet. Soprasaxofonist Vincent Lê Quang bepaalt veel meer het geluid. 'Ballad', het centrale stuk op de cd, is volledig geïmproviseerd. Het laatste nummer van de cd is een interview met Humair.

Hessel Fluitman

Bekijk Daniel Humair live:

<https://www.youtube.com/watch?v=BSiOt5kp7PQ>

100 JAAR JAZZ OP DE PLAAT (Deel 3: 1954 tot en met 1961)

1954

But Not For Me
Chet Baker

Django
The Modern Jazz Quartet

1955

Requiem
Lennie Tristano

The Preacher
Horace Silver

1956

The Train And The River
Jimmy Giuffre

1958

Ponciana
Ahmad Jamal
Blues March
Art Blakey

Freedom Suite
Sonny Rollins

1959

Suite En Re Bémol
Martial Solal
Goodbye Pork Pie Hat
Charles Mingus
Take Five
Dave Brubeck

So What
Miles Davis
Lonely Woman
Ornette Coleman
'Round Midnight
Wes Montgomery

1960

Driva'Man
Max Roach

La Nevada
Gil Evans

1961

Stolen Moments
Oliver Nelson

Waltz For Debby
Bill Evans

In 2017 is het honderd jaar geleden dat de eerste jazzplaat werd gemaakt. De medewerkers van het Franse magazine Jazz maakten een lijst van honderd markante opnamen die in de loop van die jaren werden uitgebracht.
Bron: Jazz Magazine, maart 2017.

JAZZ OP DE PLANKEN

GILAD HEKSELMAN TRIO

Bezetting:

Gilad Hekselman (g),
Rick Rosato (b),
Jonathan Pinson (d).

Datum en plaats:

6 mei 2017,
Verkadefabriek,
Den Bosch.

Musician's musician Gilad Hekselman. (Foto: Tom Beetz)

Gilad Hekselman zou je een typische 'musician's musician' kunnen noemen. Deze 34-jarige gitarist werd in Israël geboren en maakte sinds hij in 2004 naar New York verhuisde snel naam als een van de interessantste nieuwe gitaristen. Toch levert het feit dat hij in New York regelmatig te horen is met gevestigde musici als klarinettiste Anat Cohen, pianist Aaron Parks, de drummers Jeff Ballard en Ari Hoenig, gitarist John Scofield en de saxofonisten Chris Potter, Mark Turner en Dayna Stephens, tot op heden niet op dat de grote podia voor hem in de rij staan. Het gevolg is dat zijn tourschema kriskras door de wereld trekt met de langst denkbare routes. Zo was hij

Gilad Hekselman is de meest verfrissende gitarist van de laatste jaren.

slechts één dag in Nederland bij de Verkadefabriek waar Jazz Factory zijn huis heeft, daarna België, Spanje, Portugal en binnen die week weer één dag terug in Rotterdam. Daarna Israël, USA, Canada, Italië, terug naar NYC en dan Denemarken, enzovoorts. Dodelijk vermoeiend zou je denken, maar Hekselman zat fris als een hoentje in de goed bezette Verkadefabriek, en was ook niet te beroerd om na het klaterende slotapplaus nog een flinke toegift te geven.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Zijn trio speelde eigen composities die hun weg zochten ergens tussen hardbop, rock en modern creative. Sterke nummers ook waarin de explosieve stijl van Hekselman goed gedijde. Hij laat zijn plectrum op de snaren dalen om messcherpe, hard gearticuleerde noten te produceren, met een geluid dat door emotie snijdt. De nummers liggen tegen hardbop aan, zijn spel verraaft rockinvloeden en zelfs Jimi Hendrix heeft even zijn gitaar gekust. Verrassend ook dat hij tussen dit geweld zijn gitaar kan laten klinken als een fluweelzacht romantisch liefdesinstrument waarbij het gevoel het van de kracht wint. Zijn trio speelt een belangrijke rol als de zetting om deze ruwe diamant te laten fonkelen. Met name legde drummer Pinson voortdurend stevige accenten aan om hem het uiterste uit zijn muziek te laten halen. Gilad Hekselman is de meest verfrissende gitarist van de laatste jaren. Dit moet alleen nog ontdekt worden door het jazzpubliek. Zet hem dus maar alvast in de agenda: in december hopt hij nog even langs het Bimhuis en Maastricht, even snel tussen Denemarken, Duitsland, Zwitserland en New York door.

Tom Beetz

ANDY MIDDLETON QUARTET

Bezetting:

Andy Middleton (ss, ts),
Jeanfrançois Prins (g), Rob van Bavel (p),
Jos Machtel (b), Lieven Venken (d).

Datum en plaats:

24 april 2017, De Koninklijke Industriële
Groote Club, Amsterdam.

Sommige muzikanten leven onder de radar. De Amerikaanse saxofonist Andy Middleton is zo iemand. Hij was side-man bij onder anderen Lionel Hampton, Bob Mintzer, Maria Schneider en Kenny Wheeler maar de kans is groot dat u nooit van hem heeft gehoord, want hoewel hij inmiddels al jaren in Europa (Wenen) woont, speelde hij zelden in Nederland. De laatste keer was alweer jaren geleden en meestal in kleine jazzclubs. Ook dit keer was hij voor een eenmalig optreden naar Nederland gekomen om in de periferie van de jazzpodia te spelen. Dat de statige Industriële Groote Club op de Dam in Amsterdam, recht tegenover de Bijenkorf, de laatste maandag van de maand een jazzconcert organiseert is net zo onbekend als Andy Middleton zelf. Gelukkig heeft de Groote Club veel leden zodat de huiskamerachtige zaal goed gevuld was voor wat toch wel een bijzonder concert genoemd mag worden. Spannend ook hoe dat zou uitpakken want de meesten hadden niet eerder met elkaar gespeeld en elkaar zelfs niet eerder dan vijf minuten voor het optreden gezien. Pianist Rob van Bavel moet met enig zweet in de handen hebben gezeten bij de lang niet altijd gemakkelijke eigen nummers van Middleton en Prins, die hij een dag eerder per e-mail toegestuurd kreeg en de helft van het concert uitmaakten. Dat het voor de luisteraars desondanks een vlekkeloos optreden werd is een compliment waard. Begrijpelijk ook dat de eerste set wat aftastend was en de tweede set al een stuk lossier. Andy Middleton bleek een tenorsaxofonist van het volle geluid. Een brede toon, de improvisaties stevig geworteld in de traditie, en zich af en toe wat melodische vrijheden permitterend. De jazzstandards die de andere helft besloegen vormden soms een even grote uitdaging. Benny Golsons 'Whisper not' was het eerste nummer dat Prins als beginnend gitarist onder de knie had gekregen, maar Middleton had het nooit eerder gespeeld. Prins liet horen dat hij het nummer van achter naar voren en [...vervolg in de rechterkolom](#)

Vlnr: Middleton, Machtel en Prins. (Foto: Tom Beetz)

Lieven Venken. (Foto: Tom Beetz)

binnenstebuiten kon spelen, Middleton ging vrij door de akkoorden, zijn ogen strak gericht op het schema. We weten dat Van Bavel en Machtel tot de top behoren, en dat lieten ze horen. Prins en Venken zijn Belgen en die kennen we niet. Prins woonde jaren in Berlijn en heeft als side-man een nog indrukwekkender cv dan Middleton. Nu is hij terug in Brussel, evenals drummer Venken, die na vijftien jaar New York er sinds twee weken ook weer woont. Prins speelt vloeiende lijnen veelal in het lage gitaarregister, Venken zou wel eens de drumontdekking van België kunnen zijn. Zijn spel is meer melodisch dan van menig andere drummer, zijn accenten verrassend en spectaculair en hij schuwt het niet om soms zo hard te spelen dat hij de band wakker schudt als die dreigt in te zakken. Wat zou het mooi zijn als deze groep de gelegenheid zou krijgen niet eenmalig bij elkaar te zijn maar een tourneetje te maken langs alle Nederlandse jazzpodia. **Tom Beetz**

Roos Plaatsman (artiestennaam Rose Ellis) is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan. Eind 2016 verscheen haar cd 'Like Songs Like Moons'. Deze is verkrijgbaar via iTunes, Amazon, CD Baby en ook <http://www.roseellismusic.com>.

NEW YORK CALLING

IDENTITEIT

Een vriendin van mij komt uit Texas, uit Dallas om precies te zijn. Deze stad ligt in de Texaanse 'bible belt' en het is er een schande als je op een Democraat zou stemmen. Mijn vriendin is getrouwd met een Zuid-Afrikaan, ze heeft een studie gedaan in ontwikkelingshulp en woont inmiddels in New York. Zij stemt nu met een gerust hart tegen de normen en waarden van haar opvoeding in. Haar familie daarentegen stemde tijdens de afgelopen verkiezingen Republikeins en dus op Trump. Toen mijn vriendin haar baan had opgezegd in februari en vrijwel meteen daarna nieuw werk vond zei haar vader: "Zie je nou, dat komt door Trump, hij creëert nu al banen!"

Op het gebied van kunst en cultuur is Trumps regering ook goed bezig, want ik heb het hartstikke druk. De afgelopen tijd heb ik een paar mooie concerten gedaan met mijn band hier in New York, vorige week zondag op het Queens Jazz Spring Festival. Ik moet zeggen dat ik me vereerd voelde toen ik door de organisatie werd gevraagd om op dit festival te spelen. De line-up bestond namelijk alleen uit muzikanten die uit Queens afkomstig zijn en het gaf me een goed gevoel om in deze grote stad ergens bij te horen. Komende vrijdag speel ik in de Netherland Club en natuurlijk was het ook prettig om te merken dat ik ook nog steeds bij de Nederlanders hoor, maar door gevraagd te worden voor dit festival in Queens kreeg ik er zomaar een nieuwe identiteit bij.

Ik zat in de 'subway' wat te dagdromen over mijn nieuwe 'self-image' en dacht: 'ja ik woon hier nu bijna zes jaar, ik mag mezelf inmiddels wel 'Queensite' noemen... Maar.. huh? is dat een woord? Queensite? Hoe noemen wij inwoners van Queens onszelf eigenlijk? Inwoners van Manhattan zijn Manhattanites, inwoners van Brooklyn Brooklynites, Staten Islanders, Bronxites, maar wat zijn wij? Queensers, Queeners, Queensonians, Queenslanders, Queensters?" Dit moest ik natuurlijk uitzoeken want mijn identiteit stond op het spel...

Ik vond een artikel van een professor aan Queens College Dr. Jon Peterson, die alles weet over de geschiedenis van Queens. Toen Queens in 1898 werd opgericht, werden er een heleboel stadjes samengevoegd zoals Flushing (vernoemd naar Vlissingen), Sunnyside, Astoria en Long Island City. Tot op de dag van vandaag adresseer je een brief naar een wijk in Queens, zoals Astoria of Corona, en niet gewoon naar Queens zoals dat in alle andere 'boroughs' wel gaat. Nu blijkt dus dat de inwoners van Queens zich dus ook naar hun wijk vernoemen: Astorian, Sunnysider, Woodsider.

Ik hoopte hiermee van mijn identiteitscrisis te zijn verlost, maar deze informatie heeft alles veel ingewikkelder gemaakt. Mijn officiële adres is namelijk Long Island City, maar als je iemand mijn huis zou aanwijzen en zou vragen waar het ligt, dan zouden ze Astoria zeggen. Astorian dus of Long Island City-er? Ach ja, bij deze zal ik het probleem dan maar zelf oplossen, ik ben: Thesinger, Groninger, Nederlander, New Yorker en Queen!

Beluister Roos Plaatsman/Rose Ellis hier:
<http://bit.ly/2h7upgm>

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 7 mei 2017

- 1 Ella Fitzgerald**
's Wonderful (NJA)
- 2 Eric Ineke**
Let There Be Life, Love And Laughter
(Daybreak/Challenge)
- 3 Avishai Cohen**
Cross My Palm With Silver (ECM)
- 4 Tim Armacost**
Time Being (Whirlwind)
- 5 Hank Mobley**
To One So Sweet Stay That Way
(NJA)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 Olli Hirvonen**
New Helsinki (Edition)
Nieuwe Finse trompettist met een Amerikaanse band (onder anderen saxofonist Walter Smith III en trompettist Adam O'Farrill). Scandinavische sferen 'meets' post-bop. Dus dan weet je het wel.... Smullen met een grote S!
- 2 Christian Sands**
Reach (Mack Avenue)
Christian Sands, de vaste pianist van Christian McBride (die de productie voor zijn rekening neemt), slaat zijn vleugels uit voor zijn eerste eigen cd. Lekker hedendaagse jazz geworteld in de traditie.
- 3 Jeff Lorber**
Prototype (Shanachie)
Onze 'guilty pleasure'. Altijd heerlijke up tempo-fusion van deze veteraan uit de jazz/rock-smooth-jazzscene. Bassist Jimmy Haslip (ex-Yellowjacket) is uiteraard weer van de partij, net als een keur aan fusionhelden. Niet te missen!

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

Jazzcenter nu ook op Facebook
www.facebook.com/jazzcenterdenhaag

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 8 mei 2017

China Moses. (Foto: Sylvain Norget)

- [Anne Yven, Citizen Jazz \(France\):](#)
Eve Risser/ Benjamin Duboc/Edward Perraud
En Corps Generation (Dark Tree)
- [Lars Mossefinn, Dag & Tid \(Norway\):](#)
Arve Henriksen
Towards Language (Rune Grammofon)
- [Axel Stinshoff, Jazzthing \(Germany\),](#)
[Patrick Sandberg, Orkester Journalen \(Sweden\):](#)
China Moses
Nightintales (MPS)
- [Luca Vitali, Giornale della Musica \(Italy\):](#)
Trondheim Jazzorkester & Skrap
Antropocen (Forlaget Fanfare)
- [Madli-Liis Parts, Muusika \(Estonia\):](#)
Harris Eisenstadt
Recent Developments (Songlines Recordings)
- [Rui Eduardo Paes, Jazz.pt \(Portugal\):](#)
Gonçalo Almeida/Rodrigo Amado/Marco Franco
The Attic (NoBusiness Records)
- [Mike Flynn, Jazzwise \(UK\):](#)
Andrew McCormack
Graviton (Jazz Village)
- [Anna Filipieva, Jazz.Ru \(Russia\):](#)
Guyvoronsky/Kondakov/Volkov/Kazakov
Don't Talk About Love... (Bomba-Piter Inc.)
- [Jan Granlie, Salt Peanuts \(Norway / Denmark\):](#)
Enrico Pieranunzi/Mads Vinding/Alex Riel
Yesterdays (Stunt Records)
- [Christine Stephan, Jazzthetik \(Germany\):](#)
Akku Quintet
Aeon (Morpheus / Broken Silence)
- [Henning Bolte, Jazzism:](#)
Samuel Rohrer
Range O Regularity (Arjunamusic)
- [Cim Meyer, Jazz Special \(Denmark\):](#)
Frank Carlberg Large Ensemble
Monk Dreams, Hallucinations And Nightmares (Red Piano)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

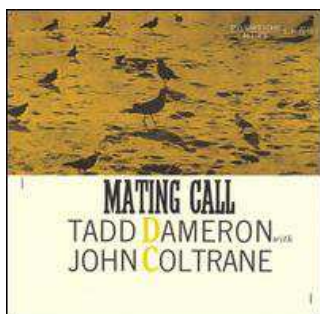
DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

TADD DAMERON & JOHN COLTRANE

Mating Call

Prestige

Met de vorige gouwe ouwe, 'The Magic Touch' van Tadd Dameron (zie JF 277), trok ik ook 'Mating Call' uit de kast. Nog zo'n intrigerend album van deze componist, arrangeur en pianist. Maar dan op een heel andere wijze, ook al is het album ook geheel met composities van Dameron gevuld. Omdat saxofonist John Coltrane alle ruimte krijgt om te improviseren, is deze cd met dezelfde titel, ook wel onder zijn naam uitgebracht. Toen ik deze plaat voor het eerst opzette, ergens in 2005, begreep ik niet wat er gebeurde. Ik miste de portee totaal. Recentelijk draaide ik de plaat weer. Toen rolde ik toch wel even van verbaazing van mijn stoel. Nu hoor ik een grote eenheid van klank en kleur. De stukken 'Mating call', 'Gnid', 'Soultrane' en 'On a misty night' hebben weliswaar elk hun eigen identiteit, maar ze liggen in elkaars verlengde! Dat maakt de reeks zo aangenaam. Coltrane krijgt alle ruimte om te spelen, drummer Philly Joe vult aan en de pianist en leider maakt het geheel compleet. En John Simmons, de bassist? Die doet anoniem en degelijk zijn onontbeerlijke werk. En toch, en toch, en toch. Als ik het goed heb, waren zowel 'Trane' als Philly Joe aan de heroïne en wist ook Tadd Dameron het nodige van narcotica. Wat als deze heren clean waren geweest? Of aan het eind van de roes? Wat zou er dan uit hun vingers zijn gekomen? We moeten deze opnamen echter nemen zoals ze nu op de plaat staan. En die bevat wat mij betreft hoogstaande muziek.

Beluister het album hier:

<http://bit.ly/2pnEANP>

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

FESTIVALS JUNI

JAZZ IN DUKETOWN

Binnenstad, 's Hertogenbosch

2 tot en met 5 juni 2017

(<http://www.jazzinduketown.nl/>)

Met onder anderen: Al di Meola, Bruut!, Jasper van 't Hof, Ben Williams, Mark Schilders, Preacher Men en Joshua Redman.

JAZZCASE NEERPELT

Dommelhof, Neerpelt

2, 3 juni 2017

(<http://www.jazzcase.be/>)

Met onder anderen: Paul van Gysegem, Llop, Moker en Samuel Blaser Trio.

RED LIGHT JAZZ

Zeedijk, Amsterdam

2, 3, 4 juni 2017

(<http://redlightjazz.com/>)

Met onder anderen: André Vrolijk, Bruut!, Hans Dulfer, Martijn van Iterson, Paul van Kessel, Roos Jonker en Floris Kappeyne.

UTRECHTS JAZZFESTIVAL

Janskerkhof, Utrecht

4 juni 2017

(<http://www.utrechtsjazzfestival.nl/programma/>)

TAKE OFF

Raadhuisplein, Hoofddorp

8 tot en met 11 juni 2017

(<http://www.meerjazz.nl/festival>)

Met onder anderen: Tim Welvaars, Bart Lust, Willem Hellbreker en de International Big Band Competition.

AMERSFOORT JAZZFESTIVAL

Diverse podia, Amersfoort

8 tot en met 11 juni 2017

(<http://www.amersfoortjazz.nl/line-up-2017/>)

Met onder anderen: Houston Person, Hermine Deurloo, Florian Favre, Daahoud Salim Quintet, Xavi Torres Trio, Okabe Family en Big Band On The Move.

ZEELANDJAZZ

Terneuzen, Middelburg

9 tot en met 18 juni 2017

(www.zeelandjazz.nl)

Met onder anderen: Eric Vloeimans, Broken Brass Ensemble, BLOWtrio, ZeelandJazz Festival Orkest o.l.v. Arno Krijger, Lew Tabackin Trio en Remembering Toots.

OUDE STIJL JAZZFESTIVAL ENKHUIZEN

Diverse locaties, Enkhuisen

9, 10, 11 juni 2017

(<https://www.jazzfestivalenkhuisen.nl/>)

JAZZBOZZ

Diverse locaties, Bergen op Zoom

9, 10, 11 juni 2017

(<http://www.jazzboz.nl/>)

Met onder anderen: Flat Earth Society (FES) & David Bovée, Ikarai, Utrechtse Studenten Big Band, Jelske Hoogervorst, De Beren Gieren en Michiel Stekelenburg 5.

SWINGIN' GRONINGEN

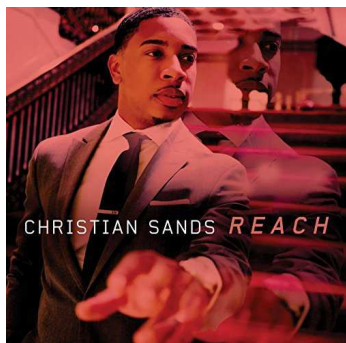
Diverse locaties, Groningen

15, 16, 17 juni 2017

(<http://swingingroningen.nl/>)

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 8 mei 2017

- 1 Christian Sands**
Reach (Mack Avenue)
- 2 Billy Childs**
Rebirth (Mack Avenue)
- 3 Kevin Eubanks**
East West Time Line
(Mack Avenue)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdreducteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman en Jorre Reynders. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot, Jean Schoubs. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

VARIA

Zangeres Becca Stevens treedt op tijdens Jazz Middelheim. (Foto Gaëlle Vanhaverbeke)

Mark Guiliana huisartiest van festival Jazz Middelheim

Drummer Mark Guiliana is huisartiest tijdens het komende festival Jazz Middelheim. Hij treedt op met zijn kwartet en met zijn Beat Music. Andere optredenden zijn Charles Lloyd & The Marvels, The Cinematic Orchestra, Joshua Redman 'Still Dreaming', Matthew Herbert's Brexit Big Band, Portico Quartet en zangeres Becca Stevens. De Club Stage, het tweede podium van het festival, is elke dag het speelterrein van één muzikant, die er vier sets in vier verschillende gedaantes brengt. De eerste dag is in handen van de Belgische toetsenist Jozef Dumoulin. Zangeres Chantal Acda ontfermt zich over de tweede dag, gitarist Ruben Machtelincx de derde en saxofonist Nicolas Kummert op de laatste festivaldag. De 36ste editie van Jazz Middelheim vindt plaats van 3 tot en met 6 augustus.

Drummer Gard Nilssen krijgt Carte Blanche in het Bimhuis

De Noorse drummer Gard Nilssen mag op 22 september een concertavond naar eigen inzicht samenstellen in het Bimhuis, Amsterdam. Op 22 november krijgt drummer Gerri Jäger die kans en op 21 december componist-dichter Jaap Blonk. Het Bimhuis geeft elk seizoen een aantal zogeheten 'carte blanches' aan 'bijzondere talenten'.

Amersfoort Jazz live via internet te volgen

Het festival Amersfoort Jazz is live via internet te volgen. De beelden zijn te zien op [Facebook.com/Amersfoort](https://www.facebook.com/Amersfoort). Het festival vindt dit jaar van 8 tot en met 11 juni plaats.

Jazzpodium DJS zeventig jaar oud

Op 30 april jl. werd het Jazzpodium DJS Dordrecht zeventig jaar oud. De 'sociëteit', opgericht in 1947, behoort daarmee tot de oudste nog bestaande jazzpodia van het land. Jaarlijks zijn er zo'n negentig concerten in genres als jazz, blues en wereldmuziek. Zowel aanstormend talent als gearriveerde musici worden geprogrammeerd.

Ella Fitzgeralds cd 's Wonderful' krijgt tweede persing

Door de grote belangstelling is 's Wonderful', de cd met live-opnamen van zangeres Ella Fitzgerald in het Concertgebouw in Amsterdam, aan een tweede persing toe. Naar verwachting komt de nieuwe voorraad rond 18 mei bij het Nederlands Jazz Archief binnen. De cd verschijnt op het label van het NJA.